

Psychogénéalogie. La symbolique des métiers
Original edition © Éditions Quintessence, 2021

Copyright © 2021 Editura For You

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin Editurii For You. Reproducerea integrală sau parțială, sub orice formă, a textului din această carte este posibilă numai cu acordul prealabil al Editurii For You.

Traducere din limba franceză: Aurelia Ulici
Redactare: Ana-Maria Datcu
Tehnoredactare: Anca Șerbu
Design copertă: Răzvan Mera

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CEZARD KORTULEWSKY, VERONIQUE

Psihogenealogia: ce simbolizează meseriile: deschide-te către potențialul tău! / Veronique Cezard Kortulewsky; trad. din lb. franceză de Aurelia Ulici. - București: For You, 2022

ISBN 978-606-639-464-2
I. Ulici, Aurelia (trad.)
159.9

Véronique Cézard-Kortulewsky
Psihogenealogia

❧ *Ce simbolizează meseriile* ❧

Deschide-te către potențialul tău!

Cuprins

Prefață	Traseul unui multipotențial	7
----------------	-----------------------------	---

Partea I / Primește-ți cu brațele deschise multipotențialitatea!

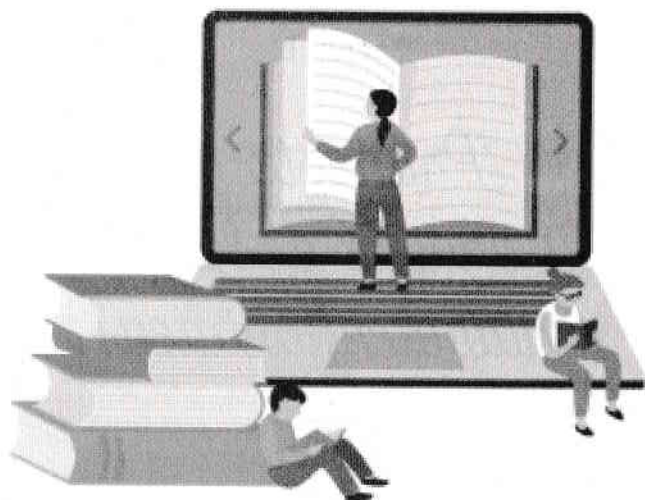
Capitolul 1	Educația și cultura, un rucsac greu de dus în spate	25
Capitolul 2	Lărgirea câmpului posibilităților	29
Capitolul 3	Uriașa consecință a normei asupra potențialului	36
Capitolul 4	„Cum recunoști o persoană multipotențială	48
Capitolul 5	Multipotențialitatea în societatea noastră	55
Capitolul 6	Acceptă-te și respectă-ți diversitatea	61
Capitolul 7	Depășește frica pentru a-ți folosi potențialul	81
Capitolul 8	Geniul instabilității	91
Capitolul 9	Personalitățile multipotențialului	98
Capitolul 10	Viitorul profesional: ce profesie să alegi?	103

Partea a II-a / Simbolismul meseriilor

1. Achizitor – Achizitoare	111
2. Actor – Actriță	112
3. Agent – Agentă	114
4. Agent de securitate	115
5. Agent imobiliar	116
6. Agricultor – Agricultoare	117
7. Ambulanțier – Ambulanțieră	119
8. Animator – Animatoare	120
9. Anticar – Anticară	121
10. Apicultor – Apiculatoare	122
11. Arbitru – Arbitră	123
12. Arheolog – Arheologă	124
13. Arhitect – Arhitectă	126
14. Artizan – Artizana	127
15. Asigurator – Asiguratoare	129
16. Asistent maternal – Asistentă maternală	130
17. Asistent notarial	132

18. Asistent social – Asistentă socială	134
19. Asistent social personal	135
20. Avocat – Avocată	137
21. Bancher (angajat al băncii)	138
22. Barman – Barmaniță	140
23. Bibliotecar – Bibliotecară	142
24. Bijutier/Giuvaergiu	144
25. Biolog – Biologă	146
26. Brutar – Brutăreasă	147
27. Bucătar – Bucătăreasă	148
28. Cântăreț – Cântăreață	150
29. Cărațor de mobilă	151
30. Carosier – Carosieră	152
31. Casier – Casieră	154
32. Chelner – Chelneriță	156
33. Chiropractician – Chiropracticiană	157
34. Chirurg	158
35. Cizmar	159
36. Coafor – Coafeză	161
37. Comisar	162
38. Conducător	164
39. Contabil – Contabilă	165
40. Coregraf – Coregrafă	166
41. Decorator – Decoratoare	168
42. Dentist	170
43. Dietetician – Dieteticiană	172
44. Director – Directoare	173
45. Dulgher	175
46. Ebenist	177
47. Educator – Educatoare	179
48. Electrician	180
49. Estetician – Esteticiană	181
50. Executor	183
51. Factor poștal / poștaş	184
52. Farmacist – Farmacistă	186
53. Florar – Florăreasă	187
54. Fochist – Fochistă	189
55. Garașist / mecanic auto	190
56. Gunoier	192
57. Horticultor – Horticulatoare	193
58. Hotelier	194
59. Infirmier – Infirmieră	195
60. Informatician – Informaticiană	197

61. Inginer – Ingineră	197
62. Îngrijitor – Îngrijitoare	199
63. Instalator – Instalatoare	200
64. Învățător – Învățătoare	202
65. Jandarm	204
66. Judecător – Judecătoare	205
67. Kinetoterapeut – Kinetoterapeută	207
68. Măcelar	208
69. Manechin	209
70. Maseur – Maseuză	212
71. Medic	213
72. Militar	215
73. Moașă	217
74. Muzician – Muziciană	219
75. Naturopat (medic naturist)	221
76. Notar	223
77. Optician	225
78. Ortofonist	226
79. Osteopat	228
80. Polițist – Polițistă	230
81. Pompier	231
82. Portar	233
83. Psiholog – Psihologă	235
84. Puericultor – Puericulatoare	236
85. Restaurator – Restauratoare	238
86. Scriitor – Scriitoare	240
87. Secretar – Secretară	242
88. Sofrolog	244
89. Tâmplar	246
90. Țăran agricultor	247
91. Tehnician – Tehniciană	249
92. Tehnician acustician - audioprotezist	250
93. Tehnician înrămare tablouri	252
94. Vameș	254
95. Vânzător – Vânzătoare	256
96. Veterinar – Veterinară	257
97. Webmaster	259
98. Ziarist – Ziaristă	261
99. Zidar – Zidăriță	263
100. Zoolog – Zoologă	265

Capitolul 1

Educația și cultura, un rucsac greu de dus în spate

Fiecare crede în ce vrea să creadă și libertatea tuturor depinde de asta. Numai că nu este atât de simplu. Dacă în familia noastră oamenii dragi și importanți s-au făcut medici, iar noi dorim să ne facem artiști, ce se va întâmpla? Dacă avem mare nevoie de dragostea și aprecierea lor, ne putem angaja în procesul necesar pentru a face studii de medicină. Dar acesta este cu adevărat drumul nostru? În schimb, dacă ne îndepărtăm de mediul familial care are convingerea că artiștii nu valorează nimic, vom fi excluși? Oare jocul merită riscul?

Când vine vorba despre convingeri fundamentale, avem de-a face cu elementele de bază ale persoanei, cu identitatea ei. Iar când două convingeri contrarii se ciocnesc, este și mai rău. Multe conflicte părinți-adolescenți au loc pe acest teren. În procesul creării identității și în dorința lui de diferențiere, tânărul, obosit de a fi aderat din cea mai fragedă copilărie la dogmele familiale și părintești, se lasă influențat de medii noi. Noi experiențe se deschid în fața lui și, odată cu ele, se naște uneori o concepție de viață diferită. Își stabilește capacitatea de a face alegeri, care poate fi în

totală opoziție cu lucrurile învățate în familie. Incompatibilitatea noilor sale convingeri cu acelea înrădăcinate, uneori radical opuse, ale părinților poate genera numeroase neînțelegeri, chiar și despărțiri brutale și violente.

Fiecare familie are un proces educațional diferit. Acolo unde pentru unii copilul va fi respectat în alegerile sale cele mai nebunești, pentru alții el trebuie să se conformeze și să urmeze calea obligatorie care va face din el un membru recunoscut al clanului, dar această recunoaștere are un preț foarte mare: limitarea. Fiecare persoană se află la volanul vehiculului său, al bolidului sau al unei mașini mici, iar limita de viteză, fie pe un drum de țară, fie pe un drum bun, foarte lat și drept, rămâne întotdeauna 80 km/h.

Deși depășirea vitezei legale nu este întotdeauna periculoasă, totuși ne poate arde tare la portofel. Este aici vorba despre o limitare impusă de societate, care reprezintă mai mult frica de a se depăși și de a îndrăzni. Dacă simt că am ceva cai-putere sub capotă și cred că nu mă pun în pericol, societatea îmi amintește că este periculos și mă poate pedepsi. Ca pe un copil căruia îi este interzis să facă ceva, iar el nu ascultă. Părinții îi fac morală sau îl pedepsesc, astfel încât data viitoare se supune pretenției. Libertatea fiecăruia se oprește la obligația pe care o are față de părinți, familie sau societate de a se conforma modului de acțiune cerut. A te cantona în această atitudine înseamnă să fii loial și recunoscut de clan, să evoluezi într-un domeniu de acțiune mai degrabă limitat și să nu te simți în mod obligatoriu bine în pielea ta. A te elibera înseamnă să lărgești câmpul posibilităților, să-ți permiți să-ți dezvolți întregul potențial, mai ales pe acela căruia structura familiei i-a pus căluș.

Evoluăm într-o lume în care pare important să fii specialist. Dar nu înseamnă că din cauza asta oamenii care știu să facă multe lucruri sunt niște incapabili. Oare în

momentul de față nu este important să fii în același timp și un „atoateștiutor“, dacă vrei să eviți să fii mereu cu mâna în portofel? În plus, societatea evoluează în toate direcțiile și înmulțește constant oportunitățile. Indiferent de domeniu, alegerea este foarte mare. Posibilitățile de orientare sunt nelimitate. Totuși, li se cere oamenilor să-și restrângă câmpul de acțiune pentru a nu se risipi. Pare chiar mai sigur să te căsătorești cu un funcționar sau chiar să intri într-o funcție publică.

Încă este eficient să devii funcționar? Bineînțeles. Este dorința multor părinți pentru copiii lor. Dar vremurile se schimbă și evoluează. Evident că teama de a pierde este un fenomen care a rămas fixat în amintirile colective ale războiului. Dar, deși nu trebuie să uităm, ar trebui să rămânem fideli unei temeri care nu mai există în prezent?

Majoritatea suntem educați să urmăm un drum cu o singură bandă, foarte dreaptă și liberă, pentru a avea cât mai puține surprize neplăcute. Dar surprizele pot fi pozitive și, uneori, mergând pe un mic drum lateral putem ajunge să descoperim un mic paradis.

Dându-ne voie să ne desprindem de ideea de monopotențialism cultural și familial, care ne blochează în hiperspecializare, reușim să descoperim lucrurile altfel și să adăugăm realizărilor noastre noi posibilități. Devenind multipotențialiști, ne activăm capacitățile de a ne deschide în fața tuturor posibilităților.

Toate ființele umane sunt diferite și, în timp ce unele vor fi înclinate să se definească într-un cadru restrâns, altele nu pot înflori decât printr-o multitudine de deschideri. Mulți cred că neputința lor vine din incapacitatea de a crea, de a-și imagina, de a se diversifica. Avem cu toții aceeași putere creație? Cum să facem ca să ne lărgim câmpul posibilităților?

Capitolul 2

Lărgirea câmpului posibilităților

Posibilul este opusul imposibilului. Totuși, îl folosim frecvent nu ca pe o deschidere, ci mai ales ca pe o limitare. De parcă ar exista o scădere constantă a capacității noastre de a ne duce la bun sfârșit proiectele.

„Crezi că este posibil?“ Iată una dintre frazele cu care începem cel mai adesea când avem un proiect, dar ne îndoim de realizarea lui.

Dacă ne îndoim în permanență, este complicat în primul rând pentru noi să ne îndreptăm către finalitatea proiectului. În realitate, tot ce ne înconjoară există pentru a ne reaminti că a ieși de pe drumuri trasate dinainte poate fi periculos. Am auzit adesea cursanți care au decis să-și schimbe viața și au avut parte de această reacție a celor din jur: „Dar ești sigur? Nu este o meserie adevărată. Și, apoi, cum îți vei câștiga existența? Știi, este periculos să fii independent, nu vei mai avea un salariu fix. Dacă nu funcționează?...“

Și dacă funcționează?

Părerea frecventă a oamenilor care „ne doresc binele“ sau a vocilor din mass-media care uneori limitează ne

readuce în permanență la îngrădirea imaginației pozitive. Ca și cum ar fi imposibil să credem că lucrurile pot merge bine. Dintr-odată, devine complicat pentru persoana care vrea să se angajeze într-un nou proiect să se convingă că totul se poate desfășura în mod pozitiv, pentru că a fost împinsă să-și imagineze de la început ce e mai rău.

Această imaginație, pe care unii o socotesc uneori debordantă, ne folosește mult mai mult decât atunci când scopul ei este să-i facă pe oameni să se gândească la aspectele negative ale situației. Ea nu are doar rol de avertizare și, din fericire, folosește și la elaborarea unor minunate și surprinzătoare proiecte și a unui viitor pozitiv. Ne ajută să ne reprezentăm obiecte sau imagini, percepute sau nu, pentru a le combina în ideea de a crea altele. Sau chiar pentru a ne imagina situații posibile, dar pe care nu le-am experimentat.

Imaginația are un rol important în modelarea vieții noastre. Poate fi vectorul care ne face deschiși spre diversificare, dar, dacă i se pune căluș, poate reduce câmpul potențialului nostru. Imaginația ne ajută să explorăm lumea mental și să facem experimentele de gândire necesare pentru a lua decizii și a rezolva probleme. Când se pune în slujba creației, devine capacitatea de a fecunda realitatea cu idei noi, de a inventa în așa fel încât să regândească ordinea stabilită. Cum funcționează imaginarul? Și datorită cărui fapt ne permite să creăm?

Când simțurile noastre transmit informații din afara creierului nostru, senzațiile produse nu dispar complet. Ele rămân ca niște copii mai mult sau mai puțin exacte, pentru un timp variabil, și le numim „imagini“. Capacitatea minții noastre de a păstra sau chiar de a reproduce aceste imagini reprezintă *imaginația reproductivă*. Astfel, este

posibil să facem să reapară sub formă de imagini toate senzațiile vizuale, auditive, tactile, gustative sau olfactive pe care le-am trăit și cu o intensitate care le este specifică.

Această capacitate este foarte valoroasă și ne permite să depozităm o mare colecție de imagini în care vom putea căuta în fiecare moment. Este garantul memoriei noastre, dar și condiția percepției noastre. Într-adevăr, când în creierul nostru de copil mintea primește imagini și senzații pure, combinându-le, ascultându-le, observând și pipăind reușim să recunoaștem obiectul sau lucrul observat. Mai târziu, când numărul de imagini crește, percepția se face mai repede. Receptarea senzației este imediat completată pentru a percepe obiectul sau lucrul prin imagini înmagazinate care au legătură cu el.

În același mod în care obținem imagini vizuale, este posibil să înregistrăm mesaje auditive, memorate și ele în creier. Când ne aflăm în situații în care se poate întâmpla ca aceste mesaje să se potrivească, legătura se va face automat.

O persoană care va fi auzit în copilărie că unchiul ei și-a pierdut mica afacere și a ajuns în sapă de lemn va putea, dacă dorește, să devină antreprenoare, dar e posibil să fie influențată negativ de acest eveniment care i-a rămas în memorie. Dacă, în paralel, aceeași persoană are un tată care a trăit aceeași experiență, dar în mod pozitiv, combinația celor două imagini o poate ajuta să includă pozitivul și negativul în proiectul său.

Cu cât ne antrenăm mai mult să ne imaginăm pozitivul, cu atât ne reducem mai mult temerile și blocajele. Desigur, ni se pare mai la îndemână să creăm un obiect sau un tablou decât o firmă, căci consecința nu pare aceeași. Însă artistul care trăiește din pictura sau sculptura

lui se află în aceeași situație, pentru că totul depinde de capacitatea lui de a-și imagina și crea.

Pe de altă parte, nu avem o reprezentare bună a imaginației creatoare. Mîntea umană este incapabilă să creeze ceva absolut original. Este incapabilă să formeze elemente care să nu fie copii ale senzațiilor exterioare. În realitate, imaginația creatoare este capacitatea pe care o avem de a combina datele stocate în mîntea noastră. Ne formăm noul din mai multe elemente existente. Sunt extrem de variate în funcție de individ: la unii sunt aproape inexistente, la alții sunt foarte dezvoltate.

Numeroși creatori sau inventatori celebri au abilitatea permanentă de a combina pentru a crea. Ne dau impresia că le este suficientă o privire ca să găsească material pentru o nouă creație. Leonardo Da Vinci a fost reprezentarea absolută a acestui fenomen: avea o capacitate extraordinară de a combina elemente pentru a face să se nască altele noi.

Avem tendința de a stimula în permanență imaginația copiilor, dar nu același lucru este valabil și pentru adulți. Societatea îi îndeamnă pe tineri să urmeze un drum clar trasat. Există puțin loc pentru persoanele așa-zis „împrăștiate“. Însă cineva care dobândește numeroase cunoștințe în domenii diferite se va adapta mai ușor, va fi chiar maleabil. Unui artist îi va fi greu să-și vîndă creațiile dacă nu s-a ocupat niciodată de comerț. Un antreprenor începător ar putea avea dificultăți dacă nu știe să utilizeze computerul. Un comerciant nu va putea progresa dacă nu are noțiuni de comunicare...

În spatele imaginației, care poate fi creatoare sau reproductivă, există și conceptul de acțiune. Exemplu: tocmai am fost la un medic care dă consultații pe proprietatea

lui impozantă, unde are parcat în fața ușii un Jaguar. Le spun părinților mei, gînditoare, că încep să-mi imaginez viața mea viitoare. E decis, voi fi medic, voi avea o casă mare și o mașină foarte frumoasă. Ei bine, părinții mei, cu un statut social mai modest, pot să spună: „Încetează să-ți imaginezi ceva ce nu vei avea niciodată! Tu nu ai posibilități să devii medic, iar viața asta nu este făcută pentru noi, nu mai visa!“

Iată-mă lipsită de capacitatea de a-mi imagina viața viitoare cum vreau. Este suficient să fiu de acord cu vorbele părinților mei ca să renunț la capacitatea de a studia medicina – știind că este posibil să reușesc să fac aceste studii și să devin medic.

A fi împiedicat să-ți imaginezi sau a ți se lua dreptul la imaginație duce la incapacitatea de a acționa pentru a-ți realiza proiecția gîndului.

„Îmi imaginez că voi începe pornind de la o muncă umanitară, apoi voi relua studiile de inginer agronom și îmi voi sfârși cariera specializându-mă în medicină alternativă pentru a ajunge să trăiesc Zen.“ „Glumești! Nu-ți vei relua niciodată studiile! Fă-te inginer, iar pe urmă o să vezi dacă vrei să faci fapte umanitare. Cât despre starea Zen și sfârșitul carierei, încă n-ai ajuns acolo și vei avea destul timp să te gîndești!“ Aceasta este o reacție la care mă pot aștepta și care va influența alegerea vieții și a carierei pe care mi le-am imaginat. Părăsește cărările bătute, ceea ce înseamnă să te abați de la regulă și de la ceea ce este larg acceptat de majoritatea oamenilor.

Există numeroase exemple în care mulți oameni au fost nevoiți să facă față unei provocări dificile. Înainte de a începe, să le lăsăm tuturor oamenilor capacitatea de a-și imagina că pot face față acestei provocări! Am făcut un